

[Riishøj]

grunde laver det tilbageslag at adskille giroen fra posten og give en aktiemajoritet til private. Det skyldes en gammel aftale, og der er gensidig vetoret, men mig bekendt havde vi ikke fået de 51 pct., hvis der ikke havde været den klausul. Vi beklager, at vi skal have en aftale af den type, der skaber en egentlig privatisering af en veldrevet dansk virksomhed.

Vi har også taget ad notam, at det er gået meget hurtigt, og at medarbejderne af naturlige grunde har protesteret over, at deres virksomhed skal privatiseres med sådan en hast hen over hovedet på dem. I øvrigt er en medarbejderprocent på 5 også meget, meget lav i en virksomhed af den type, så det er klart, at en aftale af denne karakter må vi afvise og stemme imod. Det er et hastværksarbejde med ideologiske undertoner, der er drevet frem af et ønske om at finde en afklaring før sommer. Derfor har man altså givet 2 pct. ekstra til den borgerlige side; det beklager vi, men sådan er forholdene i Folketinget.

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg kan kun glæde ministeren med, at vi også er glade for, at vi kommer videre i denne retning. Vi stemte for oprettelsen af GiroBank, fordi vi mente, at det var et skridt på vejen. Fremskridtspartiet går jo ind for så stor en privatisering som muligt – helst 100 pct. – og dette betragter vi altså som et skridt i den rigtige retning. Vi vil støtte forslaget og håbe, at det kan gå hurtigt igennem udvalget.

Hans Larsen-Ledet (RV):

Midt i nogle hårde politiske dage oplever vi alligevel, at det kan lade sig gøre at lave et bredt forlig, hvor regeringspartierne, Venstre og De Konservative deltager; jeg kan egentlig godt lide, at det også kan lade sig gøre.

Det vil altså sige, at loven med den begrænsede privatisering af GiroBank, hvor man skulle sælge 25 pct. af aktierne, nu ændres; privatiseringen sker med større fart, fordi GiroBank kan sælge 51 pct. af aktierne.

Det er godt, at Folketinget hurtigt kan ændre en relativt ny lov, når man erfarer, at loven ikke giver rimelige funktionsvilkår for den nye GiroBank, og det er godt, at der bliver en betydelig spredning af aktiebesiddelserne, idet ingen kan erhverve mere end 5 pct. af aktierne.

GiroBank får nu på 100 pct. forretningsmæssige vilkår mulighed for at vise, hvad den duer til. Jeg håber, at den nye GiroBank vil være bank for hele Danmark og ikke kun for dem, der holder til på storbyernes boulevarder eller i palæerne ved Guldkysten. Jeg siger det lidt stærkere, end jeg plejer, fordi der indimellem foregår nogle ting med vores pengeinstitutter, hvor lånudmålingen og måden, den sker på, efter min opfattelse kan give anledning til bekymringer.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig det foreliggende forslag, og vi er spændt på at se, hvordan GiroBank vil gebærde sig i konkurrence med de øvrige pengeinstitutter, og det er vigtigt for Det Radikale Venstre, at denne konkurrence kommer til at foregå på absolut lige vilkår.

Sonja Albrink (CD):

Det foreliggende forslag til ændring af loven om GiroBank er kommet til os over hals og hoved, og man kan diskutere, om overvejelserne bag forslaget har været grundige nok.

CD har, som det vil erindres, aldrig været særlig lystent efter at sælge ud af statens aktiver. Vi har principielt en helt uideologisk holdning til den slags ting, idet det, staten skal drive af forretningsprægede aktiviteter, efter vor mening bør bestemmes ud fra, hvad der er bedst for borgerne og brugerne af en tjeneste.

Postgiro og senere GiroBank har været afgjort samfundsnyttig i det hidtidige forløb, og vi har derfor en vis skepsis ved at ændre på noget, der fungerer udmærket.

Imidlertid sker der jo en hastig udvikling også i finanssektoren, og GiroBank har selv ønsket større frihedsgrader med hensyn til mulighed for at føre sig frem på udlånsmarkedet. Dette burde der nok have været givet lov til ved loven af 1991. Imidlertid gives der ikke udlånsmulighed fuldt ud, og gældende aftaler løber frem til 1997. Så længe kan GiroBank nok ikke vente, og derfor kan CD også støtte den indgåede tillægsaftale, hvis indhold lovfæstes i nærværende forslag.

(Kort bemærkning).

H. P. Clausen (KF):

Når jeg beder om en kort bemærkning, er det, fordi jeg, inden ministeren får ordet for en – forhåbentlig – afsluttende bemærkning, vil